

פרידה מאמציה ותודות / גילה דיין

באנו היום להיפרד מאמציה, להודות לו על כל מה שהוא נתן לנו, ולבקש סליחה על כל חוסר הבנה, על חוסר רגישות ועל מה שנשאר לא פתור.

היום אני גם רוצה להודות למוסדות הקיבוץ ולחברי הקיבוץ, לכל הרבים שניגשו והציעו עזרה, ובאופן מיוחד לשכנים הנפלאים שלנו.

תודה גדולה למערכת הבריאות שלנו, ובאופן מיוחד למירה, ברל, איריס ומיכל רוזן. לצוות המרפאה - למיכאל ואילת, דבורה וסמדי, על העזרה והתמיכה לכל אורך הדרך. לבית הדר, לנעמי ולצוות הנפלא שלה, על הנכונות והנתינה.

ועכשיו לוולנטינו:

Valentino, you have been so crucial to Amatzia's well being for the past 4 and a half years, encouraging him when he needed encouragement, helping him when he needed help, and towards the end, anticipating and fulfilling his needs even when he couldn't express himself. And all of this with sensitivity and respect. For four and a half years you dedicated yourself to Amatzia and to all of us, and became an integral part of our family. We are deeply grateful. אחרון אני רוצה להודות לאמציה, שבזכותו אני חלק ממשפחת דיין- גלזר- זקס הרחבה, חלק ממשפחת עין השופט, וחיה בארץ ישראל - שלושה דברים שהוא אהב כל כך.

מודים לכולכם שבאתם אלינו, לנחם לחבק, לאהוב, להיזכר ולהתגעגע לאמציה - אבא, סבא, אח, דוד וחבר יקר, אהוב שלנו. מודים לאנשים הטובים בוועדת אבלות, ולכל מי שעזר להביא למנוחת עולם את אמציה, ששב לאדמה אותה אהב כל כך.

